

BISBAT DE TERRASSA
delegació de joventut

C/ Blasco de Garay, 34. 080224. Terrassa
Divendres i dissabtes de 10:30 a 13:00 h.
Tel. 93.780.98.88
delegaciojoventut@bisbatdeterrassa.org
www.bisbatjove.info

MISSATGE DEL SANT PARE BENET XVI ALS JOVES DEL MÓN EN OCASIÓ DE LA XXIV JORNADA MUNDIAL DE LA JOVENTUT 2009

«Tenim posada l'esperança en el Déu viu» (1Tm 4,10)

Benvolguts amics,

El proper Diumenge de Rams celebrarem en l'àmbit diocesà la XXIV Jornada Mundial de la Joventut. Mentre ens preparem per a aquesta celebració anual, recordo amb enorme gratitud al Senyor la trobada que vam tenir a Sydney, el juliol de l'any passat. Va ser una trobada inoblidable, durant la qual l'Esperit Sant va renovar la vida de tants joves que hi van acudir des de tots els llocs del món. L'alegria de la festa i l'entusiasme espiritual experimentats en aquests dies van ser un signe eloqüent de la presència de l'Esperit de Crist. Ara ens encaminem cap a la trobada internacional programada per al 2011 a Madrid i que tindrà com a tema les paraules de l'apòstol Pau: «Arrelats i edificats en Crist, sòlids en la fe» (cf. Col 2,7). Tenint en compte aquesta cita mundial de joves, volem fer plegats un camí formatiu, reflexionant el 2009 sobre l'afirmació de sant Pau: «Tenim posada l'esperança en el Déu viu » (1Tm 4,10), i el 2010, sobre la pregunta del jove ric a Jesús: «Mestre bo, què haig de fer per a posseir la vida eterna?» (Mc 10,17).

La joventut, temps d'esperança

A Sydney, la nostra atenció es va centrar en el que l'Esperit Sant diu avui als creients, i concretament a vosaltres, estimats joves. Durant la santa missa final us vaig exhortar a deixar-vos plasmar per ell per a ser missatgers de l'amor diví, capaços de construir un futur d'esperança per a tota la humanitat. Veritablement, la qüestió de l'esperança és al centre de la nostra vida d'éssers humans i de la nostra missió de cristians, sobretot en l'època contemporània. Tots advertim la necessitat d'esperança, però no de qualsevol esperança, sinó d'una esperança sòlida i creïble, com he subratllat en l'encíclica Spe salvi. La joventut, en particular, és temps d'esperances, perquè mira cap al futur amb diverses expectatives. Quan s'és jove s'alimenten ideals, somnis i projectes; la joventut és el temps en què maduren opcions decisives per a la resta de la vida. I potser per això és l'etapa de l'existència en què afloren amb força les preguntes de fons: Per què sóc al món? Quin sentit té viure? Què serà de la meua vida? I també, com aconseguir la felicitat? Per què el sofriment, la malaltia i la mort? Què hi ha més enllà de la mort? Aquestes preguntes són urgents quan ens hem de mesurar amb obstacles que a vegades semblen insuperables: dificultats en els estudis, falta de treball, incomprendiments en la família, crisi en les relacions d'amistat i en la construcció d'un projecte de parella, malalties o incapacitats, manca de recursos adequats a causa de l'actual i generalitzada crisi econòmica i social. Ens preguntem llavors: On podem trobar i com podem mantenir viva en el cor la flama de l'esperança?

A la recerca de la «gran esperança»

L'experiència demostra que les qualitats personals i els béns materials no són suficients per a assegurar aquesta esperança que l'ànim humà cerca constantment. Com he escrit a la citada encíclica Spe salvi, la política, la ciència, la tècnica, l'economia o qualsevol altre recurs material per si sols no són suficients per oferir la gran esperança a què tots aspirem. Aquesta esperança «només pot ser Déu, que abraça l'univers i que ens pot proposar i donar el que per nosaltres mateixos no podem aconseguir» (n. 31). Per això, una de les conseqüències principals de l'oblit de Déu és la desorientació que caracteritza les nostres societats, que es manifesta en la soledat i la violència, en la insatisfacció i en la pèrdua de confiança, arribant fins i tot a la desesperació. Forta i clara és la crida que ens arriba de la paraula de Déu: «Maleït l'home que confia en els homes i busca qui li faci de braç dret, mentre el seu cor s'allunya del Senyor! Serà com un matoll de l'Aràbia [...] que no es pot habitar» (Jr 17,5-6).

BISBAT DE TERRASSA
delegació de joventut

C/ Blasco de Garay, 34. 080224. Terrassa
Divendres i dissabtes de 10:30 a 13:00 h.
Tel. 93.780.98.88
delegaciojoventut@bisbatdeterrassa.org
www.bisbatjove.info

La crisi d'esperança afecta més fàcilment les noves generacions, que en contextos socioculturals mancats de certes, de valors i punts de referència sòlids, han d'afrontar dificultats que semblen superiors a les seves forces. Penso, estimats joves amics, en tants coetanis vostres ferits per la vida, condicionats per una immaduresa personal que és sovint conseqüència d'un buit familiar, d'opcions educatives permissives i llibertàries, i d'experiències negatives i traumàtiques. Per a alguns —i desgraciadament no pocs—, l'única sortida possible és una fugida alienant cap a comportaments perillosos i violents, cap a la dependència de drogues i alcohol, i cap a tantes altres formes de malestar juvenil. Malgrat tot, fins i tot en aquells que es troben en situacions penoses per haver seguit els consells de «mals mestres», no s'apaga el desig del veritable amor i de l'autèntica felicitat. Però, com anunciar l'esperança a aquests joves? Sabem que l'ésser humà troba la seva vertadera realització només en Déu. Per tant, el primer compromís que ens afecta a tots és el d'una nova evangelització que ajudi les noves generacions a descobrir el rostre autèntic de Déu, que és Amor. A vosaltres, estimats joves, que cerqueu una esperança ferma, us dic les mateixes paraules que sant Pau va adreçar als cristians perseguits en la Roma del seu temps: «Que el Déu de l'esperança ompli la vostra fe d'alegria i de pau perquè vesseu d'esperança gràcies a la força de l'Esperit Sant» (Rm 15,13). Durant aquest any jubilar dedicat a l'Apòstol de les gents, en ocasió del segon mil·lenni del seu naixement, aprenguem d'ell a ser testimonis creïbles de l'esperança cristiana.

Sant Pau, testimoni de l'esperança

Quan es trobava enmig de dificultats i proves de diferent tipus, Pau escrivia al seu fidel deixeble Timoteu: «Tenim posada l'esperança en el Déu viu» (1Tm 4,10). Com havia nascut en ell aquesta esperança? Per respondre a aquesta pregunta hem de partir de la seva trobada amb Jesús ressuscitat al camí de Damasc. En aquell moment, Pau era un jove com vosaltres, d'uns vint o vint-i-cinc anys, observant de la llei de Moisès i decidit a combatre amb totes les seves forces, fins i tot amb l'homicidi, contra els qui ell considerava enemics de Déu (cf. Ac 9,1). Mentre anava a Damasc per arrestar els seguidors de Crist, una llum misteriosa el va enlluernar i va sentir que algú el cridava pel seu nom: «Saule, Saule, per què em persegueixes?» Caiet a terra, va preguntar: «Qui ets, Senyor?» I aquella veu va respondre: «Jo sóc Jesús, el qui tu persegueixes» (cf. Ac 9,3-5). Després d'aquella trobada, la vida de Pau va canviar radicalment: va rebre el baptisme i es va convertir en apòstol de l'evangeli. Al camí de Damasc va ser transformat interiorment per l'Amor diví que havia trobat en la persona de Jesucrist. Un dia arribarà a escriure: «La meua vida terrenal, la visc gràcies a la fe en el Fill de Déu, que em va estimar i es va entregar ell mateix per mi» (Ga 2,20). De perseguidor es va transformar en testimoni i missioner; va fundar comunitats cristianes a l'Àsia Menor i a Grècia, recorrent milers de quilòmetres i afrontant tota mena de vicissituds, fins al martiri a Roma. Tot per amor a Crist.

La gran esperança és en Crist

Per a Pau, l'esperança no és només un ideal o un sentiment, sinó una persona viva: Jesucrist, el Fill de Déu. Impregnat en el fons per aquesta certesa, podrà dir a Timoteu: «Tenim posada l'esperança en el Déu viu» (1Tm 4,10). El «Déu viu» és Crist ressuscitat i present en el món. Ell és la vertadera esperança: Crist que viu amb nosaltres i en nosaltres i que ens crida a participar de la seva mateixa vida eterna. Si no estem sols, si ell és amb nosaltres, encara més, si ell és el nostre present i el nostre futur, per què hem de témer? L'esperança del cristià consisteix per tant a aspirar al «Regne del cel i la vida eterna com la nostra felicitat, bo i posant la confiança en les promeses del Crist i recolzant, no pas en les nostres forces, sinó en l'auxili de la gràcia de l'Esperit Sant» (*Catecisme de l'Església catòlica, 1817*).

BISBAT DE TERRASSA
delegació de joventut

C/ Blasco de Garay, 34. 080224. Terrassa
Divendres i dissabtes de 10:30 a 13:00 h.
Tel. 93.780.98.88
delegaciojoventut@bisbatdeterrassa.org
www.bisbatjove.info

El camí cap a la gran esperança

Jesús, de la mateixa manera que un dia va trobar el jove Pau, vol trobar-se amb cadascun de vosaltres, estimats joves. Sí, abans que un desig nostre, aquesta trobada és un desig ardent de Crist. Però algun de vosaltres em podria preguntar: Com puc trobar-lo jo, avui? O més aviat, de quina manera ell ve cap a mi? L'Església ens ensenya que el desig de trobar el Senyor és ja fruit de la seva gràcia. Quan en la pregària expressem la nostra fe, fins i tot en la foscor el trobem, perquè ell se'ns ofereix. La pregària perseverant obre el cor per acollir-lo, com ho explica sant Agustí: «El nostre Déu i Senyor [...] pretén exercitar amb l'oració els nostres desitjos, i així prepara la capacitat per rebre el que ens ha de donar» (Carta 130,8,17). La pregària és el senyor de l'Esperit que ens fa homes i dones d'esperança, i resar manté el món obert a Déu (cf. Enc. Spe salvi, 34).

Doneu espai en la vostra vida a la pregària. Està bé resar sols, però és més bonic i fructuós fer-ho plegats, perquè el Senyor ens ha assegurat la seva presència quan dues o tres persones es reuneixen en el seu nom (cf. Mt 18,20). Hi ha moltes formes per a familiaritzar-se amb ell; hi ha experiències, grups i moviments, trobades i itineraris per aprendre a pregar i d'aquesta manera créixer en l'experiència de fe. Participeu en la litúrgia a les vostres parròquies i alimenteu-vos abundantment de la paraula de Déu i de la participació activa en els sagraments. Com sabeu, l'eucaristia és centre i cim de l'existència i de la missió de tot creient i de cada comunitat cristiana, sagrament de salvació en què Crist es fa present i ofereix com a aliment espiritual el seu cos i la seva sang per a la vida eterna. Misteri realment inefable! Al voltant de l'eucaristia neix i creix l'Església, la gran família dels cristians, en la qual s'hi entra amb el baptisme i on ens renovem constantment pel sagrament de la reconciliació. Els batejats, a més, reben, mitjançant la confirmació, la força de l'Esperit Sant per a viure com a autèntics amics i testimonis de Crist, mentre que els sagraments de l'orde i del matrimoni els fan aptes per a realitzar les seves tasques apostòliques a l'Església i al món. La unció dels malalts, per últim, ens fa experimentar el consol diví en la malaltia i en el sofriment.

Actuar segons l'esperança cristiana

Si us alimenteu de Crist, estimats joves, i viviu immersos en ell com l'apòstol Pau, no podreu fer altra cosa que parlar d'ell, i fareu el que es pugui perquè els vostres amics i coetanis el coneguin i l'estimin. Convertits en els seus deixebles fidels, estareu preparats per a contribuir a formar comunitats cristianes impregnades d'amor, com aquelles de què parla el llibre dels Fets dels Apòstols. L'Església compta amb vosaltres per a aquesta missió exigent. Que no us facin retrocedir les dificultats i les proves que trobeu. Sigueu pacients i perseverants, venent la tendència natural dels joves a la rapidesa, a voler obtenir-ho tot immediatament.

Benvolguts amics, com Pau, sigueu testimonis del Ressuscitat. Feu-lo conèixer als qui, joves o adults, estan a la recerca de la «gran esperança» que doni sentit a la seva existència. Si Jesús s'ha convertit en la vostra esperança, comuniquen-ho amb el vostre goig i el vostre compromís espiritual, apostòlic i social. Enganxats per Crist, després d'haver posat en ell la vostra fe i d'haver-li donat la vostra confiança, difongueu aquesta esperança al voltant vostre. Preneu opcions que manifestin la vostra fe; feu veure que heu entès les insídies de la idolatria dels diners, dels béns materials, de la carrera i de l'èxit, i no us deixeu atraure per aquestes falses il·lusions. No cedi a la lògica de l'interès egoista; al contrari, conreeu l'amor al proïsme i feu l'esforç de posar-vos vosaltres mateixos, amb les vostres capacitats humanes i professionals, al servei del bé comú i de la veritat, sempre disposats «a donar una resposta a tothom qui us demani raó de la vostra esperança» (1Pe 3,15). L'autèntic cristià mai no està trist, encara que hagi d'afrontar proves de diferent tipus, perquè la presència de Jesús és el secret del seu goig i de la seva pau.

BISBAT DE TERRASSA
delegació de joventut

C/ Blasco de Garay, 34. 080224. Terrassa
Divendres i dissabtes de 10:30 a 13:00 h.
Tel. 93.780.98.88
delegaciojoventut@bisbatdeterrassa.org
www.bisbatjove.info

Maria, Mare de l'esperança

Sant Pau és per a vosaltres un model d'aquest itinerari de vida apostòlica. Ell va alimentar la seva vida de fe i d'esperança constants, seguint l'exemple d'Abraham, del qual va escriure a la Carta als Romans: «Contra tota esperança, va creure i va arribar a ser pare d'una multitud de pobles» (4,18). Sobre aquestes mateixes empremtes del poble de l'esperança —format pels profetes i pels sants de tots els temps— nosaltres continuem avançant vers la realització del Regne, i en el nostre camí espiritual ens acompanya la Mare de Déu, Mare de l'esperança. Ella, que va encarnar l'esperança d'Israel, que va donar al món el Salvador i va romandre, ferma en l'esperança, al peu de la creu, és per a nosaltres model i suport. Maria sobretot intercedeix per nosaltres i ens guia en la foscor de les nostres dificultats vers l'alba radiant de la trobada amb el Ressuscitat. Voldria concloure aquest missatge, estimats joves amics, fent meva una bonica i coneguda exhortació de sant Bernat inspirada en el títol de Maria Stella Maris, Estrella del mar: «Qui sigui que sigueu el qui en l'ímpetuós corrent d'aquest segle us mireu, fluctuant entre borrasques i tempestats més que caminant per terra, no aparteu els ulls de la resplendor d'aquesta estrella, si voleu no ser ofegat per les borrasques! Si s'aixequen els vents de les temptacions, si ensopegueu amb els esculls de les tribulacions, mireu l'estrella, crideu Maria [...]. En els perills, en les angoixes, en els dubtes, penseu en Maria, invoqueu Maria [...]. Seguint-la, no us desviareu; pregant-li, no desesperareu; pensant en ella, no us perdreu. Si ella us té agafats de la mà no caureu; si us protegeix, res no haureu de témer; no us cansareu si és la vostra guia; arribareu feliçment al port si ella us és propícia» (Homilies en lloança de la Verge Mare, 2,17).

Maria, Estel del mar, guieu els joves d'arreu del món a la trobada amb el vostre Fill diví Jesús, i sigueu la celeste guardiana de la seva fidelitat a l'evangeli i de la seva esperança.

Al mateix temps que us asseguro el meu record quotidià en la pregària per cadascun de vosaltres, estimats joves, us beneixo de cor juntament amb els vostres éssers estimats.

Benedictus pp XVI

Vaticà, 22 de febrer de 2009